

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o broni i amunicji¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;”

b) pkt 2b otrzymuje brzmienie:

„2b) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie zagranicznych funkcjonariuszy biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1802.);”

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przemieszczania amunicji przez przedsiębiorców oraz przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 204 oraz z 2022 r. poz. 275, 655).”

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 115/1 z 06.04.2021).

- d) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie zagranicznych funkcjonariuszy służb policyjnych państw obcych wwożonej i przewożonej przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z realizacją wspólnych ćwiczeń i szkoleń lub biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej.”;
- 2) w art. 4 w ust. 1:
- a) uchyla się pkt 1,
- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) strzelecka broń palna w tym broń sygnałową i alarmową,”,
- c) uchyla się pkt 3 i 4;
- 3) art. 5 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 5. 1. Gotowe lub obrobione istotne części broni lub komponenty amunicji uważa się odpowiednio za broń lub amunicję.
2. Istotne części broni palnej i pneumatycznej oznaczają lufę, zamek, bęben nabojowy, szkielet lub komorę zamkową, odpowiednio do przyjętych rozwiązań technicznych danego modelu broni.
3. Istotne części lub komponenty oznaczają pociski zawierające materiały wybuchowe, chemiczne środki obezwładniające lub zapalające albo inne substancje, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, a także materiał wybuchowy miotający w postaci prochu.”;
- 4) w art. 7:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. W rozumieniu ustawy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do wystrzeliwania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego, jeżeli ma wygląd broni palnej oraz ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może być przystosowany do tego celu bez podjęcia specjalistycznych czynności.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W rozumieniu ustawy bronią alarmową i sygnałową jest urządzenie z uchwytem na nabój, przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami oraz

do wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub pirotechnicznych naboju sygnalizacyjnych, służące do alarmowania lub sygnalizowania, o którym mowa w Oddziale 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 268, 275).”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W rozumieniu ustawy mechanizmem ładującym jest urządzenie mogące być dołączone do broni, przeznaczone do wprowadzania naboju do magazynka.”;

5) w art. 9:

a) uchyla się ust. 3,

b) uchyla się ust. 7;

6) uchyla się art. 10;

7) dotychczasowy art. 10a oznacza się jako art. 10aa i dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Broń palną dzieli się na kategorie A, B i C. Opis poszczególnych kategorii broni palnej (podkategorie) określa załącznik nr 1 do ustawy.

2. Ustala się następujące rodzaje pozwoleń na broń:

- 1) pozwolenie I stopnia – uprawnia do nabywania i posiadania broni kategorii C oraz amunicji do tej broni, w tym samodzielnego wytwarzania takiej amunicji na własny użytek;
- 2) pozwolenie II stopnia – uprawnia do nabywania i posiadania broni podkategorii A6, A7, kategorii B lub C oraz amunicji do tej broni, w tym samodzielnego wytwarzania takiej amunicji na własny użytek;
- 3) pozwolenie III stopnia – uprawnia do nabywania i posiadania broni podkategorii A2-A9, kategorii B lub C oraz amunicji do tej broni, w tym samodzielnego wytwarzania takiej amunicji na własny użytek.

3. Pozwolenie na broń I, II i III stopnia wydaje się na wniosek osoby, wobec której nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 15, która przedstawi na piśmie uzasadniony powód posiadania broni, oraz spełnia warunki określone odpowiednio w ust. 6–10.

4. Za uzasadniony powód posiadania broni traktowane jest w szczególności:

- 1) członkostwo w Polskim Związku Łowieckim;

- 2) członkostwo w ustanowionej na szczeblu międzynarodowym i uznanej urzędowo federacji strzelectwa sportowego;
- 3) członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze strzeleckim;
- 4) członkostwo w organizacji o charakterze proobronnym;
- 5) członkostwo w bractwie kurkowym;
- 6) członkostwo w stowarzyszeniu, którego statutowym celem jest organizowanie rekonstrukcji historycznych;
- 7) członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim (bronioznawczym);
- 8) stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia.

5. Za uzasadniony powód posiadania broni uważa się także:

- 1) udokumentowane nabycie praw majątkowych do broni w drodze spadku, darowizny lub wyróżnienia;
- 2) pełnienie zawodowej służby wojskowej w Siłach Zbrojnych RP lub terytorialnej służby wojskowej lub służby w państwowych formacjach uzbrojonych o których mowa w art. 3 pkt 1 oraz posiadanie co najmniej 3 letniego stażu służby;
- 3) posiadanie statusu byłego, niewydalonego ze służby, żołnierza lub funkcjonariusza służb i innych państwowych formacjach uzbrojonych o których mowa w art. 3 pkt 1 oraz posiadanie co najmniej 3 letniego stażu służby;
- 4) posiadanie statusu rezerwisty w rezerwie aktywnej przez co najmniej 12 miesięcy;
- 5) posiadanie uprawnień instruktora lub trenera strzelectwa.

6. Pozwolenie I stopnia wydaje się osobie, która przedłoży organowi wydającemu pozwolenie zaświadczenie o odbyciu przeszkolenia, o którym mowa w załączniku nr 2 do ustawy.

7. Pozwolenie II stopnia wydaje się osobie, która posiada pozwolenie I stopnia przez okres co najmniej 5 lat albo zda egzamin, o którym mowa w art. 16.

8. Osoba posiadająca pozwolenie II stopnia w przypadku rejestracji broni podkategorii A6, A7 jest zobowiązany do złożenia oświadczenia o zamiarze odbywania treningów lub uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, w konkurencjach wymagających używania tejże broni.

9. Pozwolenie III stopnia wydaje się:

- 1) osobom posiadającym, nieprzerwanie co najmniej 6 lat, pozwolenie II stopnia, które przedstawią na piśmie uzasadniony powód posiadania broni, o której mowa w ust. 2 pkt 3, i które:
 - a) legitymują się dorobkiem publicystycznym, naukowym lub badawczym w zakresie konstruowania lub badania broni, w szczególności historii rozwoju broni, albo
 - b) legitymują się potwierdzonym dorobkiem kolekcjonerskim, w tym czynnym udziałem w co najmniej 10 publicznych wystawach lub prelekcjach dotyczących historii rozwoju broni palnej, albo
 - c) posiadają list polecający wystawiony przez dyrektora muzeum wpisanego do Państwowego Rejestru Muzeów na wniosek kustosa zbiorów broni tego muzeum, albo
 - d) posiadają państwowe uprawnienia instruktora lub trenera strzelectwa;
- 2) żołnierzom oraz byłym żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, którzy przedstawią na piśmie uzasadniony powód posiadania broni, o której mowa w ust. 2 pkt 3, i którzy:
 - a) zdali egzamin o którym mowa w art. 16, oraz
 - b) nie zostali wydaleny ze służby, oraz
 - c) posiadają co najmniej 12 miesięczny staż służby lub ukończyli kurs podoficerów rezerwy lub kurs oficerów rezerwy, oraz znajdują się w zawodowej służbie wojskowej lub terytorialnej służbie wojskowej lub rezerwie aktywnej.

10. Pozwolenia III stopnia nie wydaje się osobie, która nie ma ukończonych 25 lat.

11. W rozumieniu ustawy noszenie broni oznacza każdy sposób przemieszczania załadowanej broni przez osobę posiadającą broń.”;

8) uchyla się art. 10b;

9) w art. 11:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykorzystania broni na strzelnicy działającej na podstawie zezwolenia właściwego organu;”

- b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) dysponowania bronią do celów obrony narodowej w ramach szkolenia organizowanego przez stowarzyszenie mające uzgodniony statut z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi, w tym używania tej broni wyłącznie w zakresie wykorzystania amunicji ślepej, o ile o terminie i miejscu szkolenia został zawiadomiony z co najmniej 48-godzinnym wyprzedzeniem właściwy miejscowo Komendant Wojewódzki Policji. Wymóg zawiadomienia nie dotyczy szkoleń organizowanych na terenach wojskowych na podstawie odrębnych przepisów;”
- c) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:
- „10) posiadania broni palnej zabytkowej, to jest broni rozdzielnego ładowania lub jednostrzałowej, wytworzonej nie później niż w 1900 roku, oraz replik takiej broni;
- 11) posiadania broni palnej alarmowej i sygnałowej.”;
- 10) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Pozwolenie na broń wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, w której określa się rodzaj pozwolenia.”;
- 11) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Nabywca broni jest obowiązany zarejestrować ją w ciągu 7 dni roboczych od dnia nabycia. Obowiązek rejestracji nie dotyczy broni, o której mowa w art. 11 pkt 4, 5, 7, 8, 10, 11.”;
- 12) art. 14 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 14. Amunicję można nabywać na podstawie pozwolenia na broń, do broni odpowiadającej kategorii, na którą wydano pozwolenie, albo na podstawie świadectwa broni i pisemnego zamówienia podmiotu uprawnionego do nabycia amunicji albo na podstawie EKB w odniesieniu do broni zabytkowej.”;
- 13) w art. 15:
- a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) stanowiącym zagrożenie dla siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego:
- a) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe,

- b) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za nieumyślne przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek szkoły, organizacji sportowej, międzynarodowej federacji sportowej, Polskiego Związku Łowieckiego, stowarzyszenia obronnego pozwolenie może być wydane osobie mającej ukończone 18 lat, jednakże tylko na broń kategorii C.”,
 - c) uchyla się ust. 4,
 - d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do pracowników podmiotów wskazanych w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 wpisanych na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, o której mowa w art. 26 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1995), ubiegających się lub posiadających dopuszczenie do posiadania broni, którzy przedstawiają orzeczenia lekarskie wydane w trybie przepisów ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia.”;
 - e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy ust. 3 nie dotyczą funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Celno-
Skarbowej, Służby Więziennej oraz funkcjonariuszy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową.”,
 - f) w ust. 8 wyrazy „ust. 3-5” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 5”;
- 14) w art. 15a:
- a) w ust. 1 wyrazy „art. 15 ust. 3, 4 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 15 ust. 3 i 5”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wymóg poddania się badaniom o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy osób posiadających pozwolenie na broń.”,

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się obejmuje ogólną ocenę stanu zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem układu nerwowego, stanu psychicznego, stanu narządu wzroku, słuchu i równowagi. Lekarz przeprowadzający to badanie, przed wydaniem orzeczenia może zasięgnąć opinii innych lekarzy specjalistów lub psychologa lub wysłać badaną osobę na badania pomocnicze.”;
- 15) w art. 15d ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Lekarz upoważniony traci uprawnienia do wydawania orzeczeń lekarskich w przypadkach:
- 1) zawieszenia prawa wykonywania zawodu,
 - 2) ograniczenia w wykonywaniu określonych czynności medycznych,
 - 3) utraty prawa wykonywania zawodu
- określonych w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790, z późn. zm.²⁾).”;
- 16) w art. 15e ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Maksymalna opłata za badanie lekarskie lub maksymalna opłata za badanie psychologiczne wynoszą odpowiednio 15% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym przeprowadzenie badania, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504).”;
- 17) w art. 15f w ust. 2 skreśla się zdanie drugie;
- 18) w art. 15g w ust. 2 skreśla się zdanie drugie;
- 19) w art. 15h:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od orzeczenia lekarskiego lub psychologicznego osobie ubiegającej się przysługuje odwołanie wnoszone na piśmie.”;
 - b) uchyla się ust. 2;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1559 2232 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 974 i 1352

20) w art. 15l:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób oceny stanu narządu wzroku i słuchu, z uwzględnieniem stosowania przez osoby ubiegające się przyrządów medycznych korygujących wzrok i słuch;”;

b) w pkt 4 uchyla się:

- lit. a,
- lit. c;

21) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która występuje z wnioskiem o wydanie pozwolenia II stopnia, jest obowiązana zdać przed komisją powołaną przez właściwego miejscowo Komendanta Wojewódzkiego Policji egzamin złożony z:

- 1) części teoretycznej - obejmującej sprawdzenie znajomości przepisów dotyczących posiadania broni oraz zasad bezpiecznego obchodzenia się z bronią,
- 2) części praktycznej - obejmującej sprawdzenie umiejętności bezpiecznego posługiwania się bronią.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1e w brzmieniu:

„1a. Część teoretyczna egzaminu, o którym mowa w ust. 1, polega na rozwiązaniu testu jednokrotnego wyboru składającego się z 25 pytań, wybranych losowo z puli 100 pytań przygotowanych przez Komendanta Głównego Policji i podanych do wiadomości publicznej. Test uznaje się za zaliczony w przypadku uzyskania co najmniej 80% poprawnych odpowiedzi:

1b. W przypadku nie zdania:

- a) części teoretycznej egzaminu, zdający ma obowiązek zdać ponownie egzamin w pełnym zakresie;
- b) części praktycznej egzaminu, zdający zdaje egzamin tylko z tej części.

1c. Zdającemu przysługuje jeden egzamin poprawkowy, który przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni od dnia niezdania egzaminu.

1d. Komendant Główny Policji podaje do wiadomości publicznej wykaz broni, nie więcej niż dwóch z każdego rodzaju, które będą wykorzystywane do

przeprowadzenia egzaminu praktycznego, w pierwszej kolejności wskazując broń najbardziej rozpowszechnioną na terytorium RP.

1e. Opłata za przeprowadzenie egzaminu stanowi równowartość 10% kwoty minimalnego wynagrodzenia netto, a egzaminu poprawkowego 50% stawki za egzamin.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, zwolnieni są:

- 1) żołnierze zawodowi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz żołnierze terytorialnej służby wojskowej o ile przedstawią zaświadczenie o odbyciu przeszkolenia, o którym mowa w załączniku nr 2 do ustawy,
- 2) funkcjonariusze Policji oraz służb i innych państwowych formacji uzbrojonych o których mowa w art. 3 pkt 1 o ile przedstawią zaświadczenie o odbyciu przeszkolenia, o którym mowa w załączniku nr 2 do ustawy,
- 3) członkowie stowarzyszeń mających uzgodniony statut z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi, na podstawie zaświadczenia zarządu tego stowarzyszenia o przejściu kursu i zaliczeniu egzaminu teoretycznego ze znajomości przepisów dotyczących posiadania broni, oraz zasad bezpiecznego obchodzenia się z bronią oraz praktycznego z bezpiecznego posługiwania się bronią palną, wyczerpujący zakres przeszkolenia, o którym mowa w załączniku nr 2 do ustawy;
- 4) członkowie Polskiego Związku Łowieckiego i członkowie klubów sportowych posiadających licencję Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego, którzy zdali taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, składa się z części teoretycznej przeprowadzanej na podstawie pytań i na zasadach określonych w ust. 1a-c oraz części praktycznej obejmującej sprawdzenie umiejętności bezpiecznego posługiwania się bronią. Komisja egzaminacyjna składa się z co najmniej trzech osób posiadających wiedzę, praktykę i umiejętności w zakresie posiadania broni i posługiwania się bronią. Do czasu podania do wiadomości publicznej listy pytań

o której mowa w ust. 1a listę pytań teoretycznych przygotowuje komisja egzaminacyjna.”;

22) w art. 17:

- a) w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „,o których mowa w art. 10 ust. 7”;
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. W przypadku stwierdzenia wykorzystania, poza strzelnicami przez posiadacza pozwolenia II stopnia do tego nieuprawnionego, załadowanych i podpiętych do samopowtarzalnej broni centralnego zapłonu, przeznaczonych do niej:

- 1) mechanizmów ładujących wraz z magazynkami wymiennymi zawierającymi więcej niż 20 nabojów właściwych dla danej broni - w przypadku broni krótkiej, lub
- 2) mechanizmów ładujących wraz z magazynkami wymiennymi zawierającymi więcej niż 10 nabojów właściwych dla danej broni - w przypadku broni długiej – organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń ze względu na miejsce zamieszkania osoby może cofnąć tej osobie pozwolenie II stopnia.

6. Wykorzystanie o którym mowa w ust. 5 jest dozwolone, o ile zachodzi w celach obrony narodowej, badawczych, szkoleniowych i edukacyjnych oraz kulturowych w szczególności na potrzeby filmu, teatru lub rekonstrukcji historycznej lub wyczerpuje znamiona obrony koniecznej lub stanu wyższej konieczności.

7. Za osobę uprawnioną uważa się każdego posiadacza pozwolenia II stopnia, który dopełnił obowiązku o którym mowa w art. 10a ust. 8 niniejszej ustawy oraz każdego posiadacza pozwolenia III stopnia.”;

23) w art. 18:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,
- b) uchyla się ust. 4,
- c) w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „w art. 15 ust. 3-5” zastępuje się wyrazami „w art. 15 ust. 3 i 5.”;

24) w art. 19:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami ustawy Policja, a w przypadku żołnierzy służby czynnej, Żandarmeria Wojskowa, może za

pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni w przypadku ujawnienia:

- 1) okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 5, w zakresie broni palnej,
 - 2) okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 5 pkt 2–6, w zakresie zarejestrowanej broni pneumatycznej – a zwłoka zagrażałaby bezpieczeństwu publicznemu.”,
- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami ustawy Policja, a w przypadku żołnierzy zawodowych Żandarmeria Wojskowa, może na wniosek sądu lub prokuratora, za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami, przeciwko której toczy się postępowanie karne o przestępstwa określone w art. 15 ust. 1 pkt 6.”,
- c) w ust. 3 wyrazy „ust.1, 1a oraz 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2”;
- 25) w art. 21:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dopuszcza się zbywanie broni i amunicji do tej broni pomiędzy osobami posiadającymi pozwolenie na broń tej samej kategorii.”,
- b) uchyla się ust. 2;
- 26) w art. 27:
- a) uchyla się ust. 5-7,
- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Komendanci Wojewódzcy Policji prowadzą w celach statystycznych:
- 1) wykaz wydanych decyzji administracyjnych w zakresie pozwoleń na broń z podziałem rodzaje pozwolenia,
 - 2) wykaz przestępstw i wykroczeń popełnionych przy użyciu broni palnej z podziałem na broń posiadaną nielegalnie i legalnie z podziałem na kategorie i rodzaje pozwolenia. Dotyczy to również broni zarejestrowanej na podstawie EKB.”;

27) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Osoby fizyczne lub podmioty posiadające pozwolenie na broń mogą użyczać broni innym osobom lub podmiotom posiadającym pozwolenie na broń tej samej kategorii.

2. Użyczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno odbywać się z zachowaniem pisemnej formy umowy użyczenia, z wyjątkiem sytuacji gdy przez cały okres użyczenia obie strony umowy znajdują się w tym samym miejscu.”;

28) w art. 29:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szkołom, organizacjom sportowym i łowieckim, stowarzyszeniom obronnym w celu szkolenia i realizacji ćwiczeń strzeleckich, stowarzyszeniom mającym uzgodniony statut z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi lub innym placówkom oświatowym oraz organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony, przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie szkoleniowym;”;

– uchyla się pkt 8,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie broni na broń kategorii A może być wydane:

- 1) podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony,
- 3) stowarzyszeniom mającym uzgodniony statut z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi.”;

29) w art. 30:

a) uchyla się ust. 1b i 1c,

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Wymóg zatrudnienia o którym mowa w ust. 1, w zakresie broni stowarzyszeń mających uzgodniony statut z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi, nie dotyczy członków tych organizacji posiadających pozwolenie na broń do celów obrony narodowej”;

30) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory: pozwolenia na broń I, II i III stopnia, legitymacji posiadacza broni, zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni, legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni i świadectwa broni oraz karty rejestracyjnej broni. Legitymacje i zaświadczenia powinny zawierać dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację osoby oraz kategorii broni, na jaką wydano pozwolenie.”;

31) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Broń i amunicję należy przechowywać w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych, w szczególności:

- 1) broń posiadaną na podstawie pozwolenia obiektowego, przechowuje się w magazynach broni;
- 2) broń podkategorii A2-A9, kategorii B lub C przechowuje się w metalowych kasetach umocowanych trwale do podłoża lub elementu konstrukcyjnego budynku w sposób uniemożliwiający ich odłączenie bez podjęcia specjalistycznych czynności, sejfach lub w specjalistycznych szafach do przechowywania broni;
- 3) dopuszcza się przechowywanie broni w inny sposób niż określone w pkt 2, pod warunkiem odpowiedniego zabezpieczenia jej przed dostępem osób postronnych, w szczególności zamkniętej w przestrzeni bagażowej pojazdu zabezpieczonego systemem alarmowym, wyłącznie w sytuacji krótkotrwałego jej przechowywania;
- 4) amunicję przechowuje się w sposób określony w pkt 1, 2 lub 3;
- 5) broń i amunicję w placówkach muzealnych przechowuje się w sposób określony w przepisach o muzeach.

2. Broń przenosi się umieszczoną w odpowiednim futerale, kaburze lub pudełku, zapewniających dyskrecję przenoszenia, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa przed przypadkowym wystrzałem, odpowiednich dla danego modelu broni.

3. Amunicję przenosi się w sposób zapewniający bezpieczeństwo i uniemożliwiający jej przypadkowe odpalenie w normalnych warunkach.

4. Broń krótką kategorii B może nosić osoba posiadająca ją na podstawie pozwolenia II lub III stopnia.

5. Broń używana do wykonywania polowania może być noszona na terenie obwodu łowieckiego przez osobę posiadającą uprawnienia do wykonywania polowania, określone w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1173).

6. Przewożenie broni i amunicji w kabinach pasażerskich statków powietrznych przez osoby inne niż specjalnie do tego upoważnione na podstawie odrębnych przepisów jest zakazane.

7. Zakazuje się przenoszenia broni i amunicji przez osoby znajdujące się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać magazyny broni, mając na celu skuteczne zabezpieczenie przechowywanej broni i amunicji.”;

32) w art. 33 w ust. 1 po wyrazach „w stanie rozładowanym” dodaje się wyrazy „poza strzelnicami.”;

33) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Broń palna oraz inna broń zdolna do rażenia celów na odległość może być używana w celach szkoleniowych i sportowych tylko na strzelnicach.

2. Użycie broni w sposób uzasadniony okolicznościami do ochrony życia, zdrowia lub okolicznościami o których mowa w art. 25 i art. 26 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138) nie uznaje się za niezgodne z celem wydania pozwolenia na broń.

3. W rozumieniu ustawy, wykorzystaniem broni jest oddanie strzału zgodnie z regulaminem strzelnicy.”;

34) w art. 46:

a) uchyla się ust. 3,

b) dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. Regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzelnic powinien uwzględniać:

1) warunki korzystania ze strzelnicy;

2) sposób obchodzenia się z bronią;

3) sposób zachowania się osób przebywających na strzelnicy.

5. Regulamin strzelnicy wywiesza się na strzelnicy w widocznym miejscu, możliwie blisko wejścia na teren strzelnicy. Każda osoba korzystająca ze strzelnicy poświadcza znajomość regulaminu i zobowiązuje się do jego przestrzegania.

6. Wzorcowy regulamin strzelnicy określa załącznik nr 3 do ustawy.”;

35) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Zatwierdzenie regulaminu strzelnicy następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez właściwego wójta, burmistrza (prezydenta miasta).

2. Zatwierdzenia regulaminu strzelnicy, który jest tożsamy ze wzorcowym regulaminem strzelnicy określonym w załączniku nr 3 do ustawy nie wymaga się.”

36) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. Minister właściwy do spraw ochrony środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic.”;

37) w art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez wymaganej rejestracji posiada broń pneumatyczną albo zbywa osobie nieuprawnionej broń pneumatyczną, podlega karze aresztu albo grzywny.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pozwolenia na broń, legitymacji posiadacza broni lub Europejskiej karty broni palnej albo innego dokumentu upoważniającego do posiadania broni.”;

Art. 2. 1. Wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia na broń do celów łowieckich, ochrony osobistej, ochrony osób i mienia, sportowych, szkoleniowych lub kolekcjonerskich stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozwoleniami II stopnia.

2. Wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia na broń do celów rekonstrukcji historycznej stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozwoleniami I stopnia.

3. Wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia na broń do celów pamiątkowych z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pozwoleniami I lub II stopnia, odpowiednio do kategorii broni określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń, na wniosek osób posiadających pozwolenie na broń, o którym mowa w ust. 1–4, wyda im nieodpłatnie dokument pozwolenia na broń odpowiednio I albo II stopnia.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**KATEGORIE I PODKATEGORIE STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ
I AMUNICJI DO STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ**

Do celów niniejszego załącznika określenie:

- 1) „krótka strzelecka broń palna” oznacza strzelecką broń palną z lufą, której długość nie przekracza 30 centymetrów lub której całkowita długość nie przekracza 60 centymetrów;
- 2) „długa strzelecka broń palna” oznacza każdą strzelecką broń palną inną niż krótka strzelecka broń palna;
- 3) „samoczynna strzelecka broń palna” oznacza strzelecką broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym wystrzeleniu naboju i która może wystrzelić więcej niż jeden nabój przy jednym uruchomieniu urządzenia spustowego;
- 4) „samopowtarzalna strzelecka broń palna” oznacza strzelecką broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym wystrzeleniu naboju i która może wystrzelić tylko jeden nabój przy jednym naciśnięciu spustu;
- 5) „powtarzalna strzelecka broń palna” oznacza strzelecką broń palną, która po wystrzeleniu naboju może zostać ponownie przeładowana ręcznie z magazynka lub bębna nabojewego;
- 6) „jednostrzałowa strzelecka broń palna” oznacza strzelecką broń palną bez magazynka, która musi być każdorazowo ręcznie załadowana przed strzałem;
- 7) „amunicja z pociskami penetrującymi” oznacza amunicję do użytku wojskowego z pociskami płaszczykowymi o zwiększonej penetracji, zawierającymi rdzeń penetrujący wykonany z materiału o twardości większej niż 50 HRC wg skali twardości Rockwella;
- 8) „amunicja z pociskami wybuchającymi” oznacza amunicję do użytku wojskowego z pociskami zawierającymi ładunek eksplodujący przy uderzeniu;
- 9) „amunicja z pociskami zapalającymi” oznacza amunicję do użytku wojskowego z pociskami zawierającymi mieszaninę chemiczną, która ulega zapaleniu przy kontakcie z powietrzem lub przy uderzeniu.
- 10) „amunicja z pociskami rozprężnymi” oznacza amunicję do broni krótkiej, zaprojektowaną tak, aby ulegała fragmentacji po trafieniu w cel;

- 11) broń boczego zapłonu oznacza strzelecką broń palną, do której stosuje się naboje systemu Floberta z masą inicjującą zawalcowaną w przetłoczeniu dennej części łuski, oraz naboje systemu Lefaucheux z zapłonem sztyftowym;
- 12) broń centralnego zapłonu oznacza strzelecką broń palną inną niż broń boczego zapłonu.

Kategoria A

1. Wojskowe pociski wybuchowe i granatniki.
2. Samoczynna strzelecka broń palna.
3. Strzelecka broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.
4. Amunicja z pociskami penetrującymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji.
5. Amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami rozprężnymi oraz pociski dla takiej amunicji, z wyjątkiem amunicji stosowanej do celów myśliwskich lub sportowych, dla osób uprawnionych do korzystania z niej.
6. Samoczynna strzelecka broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną strzelecką broń palną.
7. Każdy z poniższych rodzajów samopowtarzalnej strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu:
 - 1) krótka strzelecka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 21 nabojów bez przeładowania, o ile jest zasilana z magazynka stałego dostosowanego do więcej niż 20 nabojów właściwych dla danej broni, albo do której podpięto magazynek wymienny zawierający więcej niż 20 nabojów właściwych dla danej broni,
 - 2) długa strzelecka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 11 nabojów bez przeładowania, o ile jest zasilana z magazynka stałego dostosowanego do więcej niż 10 nabojów właściwych dla danej broni, albo do której podpięto magazynek wymienny zawierający więcej niż 10 nabojów właściwych dla danej broni;
8. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna (strzelecka broń palna, która jest pierwotnie przeznaczona do strzelania z ramienia), którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi.
9. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepyimi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

Kategoria B

1. Krótka strzelecka broń palna powtarzalna.
2. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa centralnego zapłonu.
3. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.
4. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż 3 naboje w przypadku strzeleckiej broni palnej bocznego zapłonu, a ponad 3, lecz mniej niż 12 nabojów w przypadku strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu.
5. Samopowtarzalna krótka strzelecka broń palna inna niż broń kategorii A wymieniona w pkt 7 ppkt 1.
6. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna kategorii A wymieniona w pkt 7 ppkt 2, której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż 3 naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni tej nie można przerobić za pomocą zwykłych narzędzi na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż 3 naboje.
7. Powtarzalna i samopowtarzalna strzelecka długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.
8. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepyimi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.
9. Samopowtarzalna strzelecka broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi (samoczynnej) inna niż broń kategorii A wymieniona w pkt 6, 7 lub 8.

Kategoria C

1. Powtarzalna długa strzelecka broń palna inna niż broń kategorii B wymieniona w pkt 7.
2. Długa strzelecka broń palna jednostrzałowa z lufą bruzdowaną.
3. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna inna niż kategorii A lub B.
4. Jednostrzałowa krótka strzelecka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.

5. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.
6. Strzelecka broń palna kategorii A, B i C, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z ustawą.
7. Jednostrzałowa długa strzelecka broń palna z lufą o gładkim przewodzie, wprowadzana do obrotu od dnia 14 września 2018 r.

PRZESZKOLENIE W ZAKRESIE ZASAD BEZPIECZNEGO POSŁUGIWANIA SIĘ BRONIĄ PALNĄ

1. Przeszkolenie odbywa się w formie wykładu, który może być wzbogacony o ćwiczenia praktyczne. Czas trwania przeszkolenia wynosi nie mniej niż 6 godzin, w tym przerwy. Godzinne bloki wykładów powinny być przedzielone piętnastominutowymi przerwami.

2. Zakres tematyczny przeszkolenia:

- 1) Polskie i unijne prawo dotyczące posiadania broni i amunicji – kategorie broni, rodzaje pozwoleń na broń i tryb ich uzyskiwania, EKB, obrona konieczna, stan wyższej konieczności (nie mniej niż 1 godzina).
- 2) Zasady bezpiecznego przechowywania i przemieszczania broni – przechowywanie broni i amunicji w miejscu zamieszkania, przemieszczanie środkami komunikacji publicznej, miejsca wyłączone z wnoszenia broni (nie mniej niż 0,5 godziny).
- 3) Zasady bezpiecznego zachowania się na strzelnicy – regulamin strzelnicy, komendy na strzelnicy, strefy bezpieczeństwa, osie, tory i stanowiska strzeleckie, ochrona wzroku i słuchu (nie mniej niż 1 godzina).
- 4) Podstawowe informacje z bronioznawstwa – rodzaje i sposób działania broni, tor pocisku, podrzut i odrzut, dobór amunicji (nie mniej niż 0,5 godziny).
- 5) Podstawowe informacje na temat strzelania – postawy strzeleckie, celowanie, ładowanie i rozładowywanie, trzymanie i praca na spuście (nie mniej niż 1 godzina).
- 6) Pierwsza pomoc przedmedyczna – postępowanie z osobą nieprzytomną, resuscytacja krążeniowo-oddechowa, tamowanie krwotoków, oparzenia (nie mniej niż 1 godzina).

3. Przeszkolenie w zakresie określonym w pkt 2 ppkt 1-5 prowadzić mogą wyłącznie osoby, które uzyskały tytuł zawodowy trenera sportu lub instruktora sportu w specjalności strzelectwo sportowe w instytucjach podległych właściwemu ministrowi lub w Polskim Związku Strzelectwa Sportowego, albo uzyskały tytuł lektora strzelectwa w Polskim Związku Łowieckim. Przeszkolenie w zakresie określonym w pkt 2 ppkt 6 prowadzić mogą wyłącznie osoby, które posiadają tytuł zawodowy lekarza medycyny lub ratownika medycznego.

REGULAMIN STRZELNICY

[wzór]

Rozdział I

Warunki korzystania ze strzelnicy

§ 1. Użyte w regulaminie strzelnicy określenia oznaczają:

- 1) bezpieczne kierunki ostrzału – kierunki, wyłącznie w które można strzelać;
- 2) stanowisko strzeleckie – wskazane przez prowadzącego strzelanie miejsce lub obszar wewnątrz osi strzeleckiej, z którego można wyłącznie prowadzić ostrzeliwanie celów;
- 3) linia bezpieczeństwa – linia wyznaczona osobno dla każdej osi strzeleckiej ustalająca jej koniec, spoza której nie można strzelać na tej osi strzeleckiej;
- 4) strefa bezpieczeństwa – oznaczone miejsce przeznaczone do treningu bezstrzałowego, czyszczenia broni lub innych czynności obsługowych, wykonywanych bez amunicji;
- 5) punkt sanitarny – miejsce umieszczenia apteczki;
- 6) prowadzący strzelanie – osoba upoważniona przez właściciela lub zarządcę strzelnicy, która odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia strzelania oraz udzielania pomocy przedmedycznej w podmiotach prowadzących takie szkolenia.

§ 2. Na strzelnicy, w miejscu widocznym, umieszcza się:

- 1) regulamin strzelnicy;
- 2) plan strzelnicy z oznaczeniem:
 - a) bezpiecznych kierunków ostrzału,
 - b) linii bezpieczeństwa wszystkich osi strzeleckich,
 - c) stref bezpieczeństwa,
 - d) punktu sanitarnego,
 - e) dróg ewakuacji;
- 3) wykaz sygnałów i komunikatów alarmowych;
- 4) informację o sposobie połączenia się z najbliższym punktem pomocy medycznej.

§ 3. Na strzelnicy zabrania się:

- 1) osobom towarzyszącym osobom korzystającym ze strzelnicy wchodzenia za linię bezpieczeństwa bez zgody prowadzącego strzelanie,
- 2) używania broni osobom korzystającym ze strzelnicy bez zgody jej użytkownika,
- 3) spożywania alkoholu lub używania środków odurzających oraz przebywania na terenie strzelnicy osób będących pod ich wpływem,
- 4) wnoszenia amunicji (włącznie z amunicją treningową i ślepą) do stref bezpieczeństwa.

§ 4. Prowadzący strzelanie:

- 1) wyznacza osobom korzystającym ze strzelnicy stanowiska strzeleckie, a osobom towarzyszącym miejsce bezpiecznego pobytu;
- 2) prowadzi książkę rejestru pobytu na strzelnicy, w której zamieszcza się poniższe dane:
 - a) imię i nazwisko korzystającego ze strzelnicy,
 - b) numer pozwolenia na broń oraz nazwę organu, który je wydał albo adres korzystającego ze strzelnicy, jeśli nie posiada on pozwolenia na broń,
 - c) datę i godzinę wejścia na strzelnicę,
 - d) oświadczenie korzystającego ze strzelnicy o zapoznaniu się z regulaminem strzelnicy oraz przepisami bezpieczeństwa, potwierdzone własnoręcznym podpisem.

§ 5. Za spowodowanie wypadku odpowiada korzystający ze strzelnicy, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 2

Sposób obchodzenia się z bronią

§ 6. 1. Broń na strzelnicy przenosi się lub nosi zabezpieczoną przed dostępem osób trzecich, schowaną np. w kaburze, pokrowcach lub kasetach przeznaczonych do przenoszenia broni.

2. Wyjmowanie broni odbywa się wyłącznie:

- 1) na stanowisku strzeleckim;
- 2) w strefie bezpieczeństwa.

3. Wszelkich czynności związanych z obsługą broni dokonuje się wyłącznie z lufą skierowaną w kierunku bezpiecznym.

§ 7. Po zakończeniu strzelania korzystający ze strzelnicy przed jej opuszczeniem zgłasza ten fakt prowadzącemu strzelanie.

§ 8. Zabrania się strzelania oraz celowania do ludzi i zwierząt.

Rozdział 3

Sposób zachowania się osób przebywających na strzelnicy

§ 9. Korzystający ze strzelnicy jest obowiązany przestrzegać poleceń wydawanych przez prowadzącego strzelanie.

§ 10. Zabrania się wchodzenia przed stanowisko strzeleckie bez zgody prowadzącego strzelanie.

§ 11. Po komendzie STOP, wydanej przez prowadzącego strzelanie lub inną osobę, strzelający bezzwłocznie przerywają strzelanie.

§ 12. Na teren strzelnicy zwierzęta mogą być wprowadzone tylko w wyjątkowych przypadkach oraz obowiązkowo powinny być trzymane na uwięzi i pod ścisłym nadzorem opiekuna.

§ 13. Osobę naruszającą regulamin strzelnicy usuwa się ze strzelnicy.

Uzasadnienie

I. Główne założenia

Dynamicznie zmieniające się uwarunkowania bezpieczeństwa obszaru Europy Środkowo-Wschodniej, a zwłaszcza zagrożenie ze strony Federacji Rosyjskiej, wymaga systemowych zmian w podejściu do prawa do posiadania broni palnej w Polsce, celem poprawienia stanu bezpieczeństwa Państwa. Z tego punktu widzenia kluczowa wydaje się natychmiastowa harmonizacja przepisów dotyczących posiadania broni palnej z nowoprzyjętą ustawą z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz.U. 2022 poz. 655). Dodatkowo, projektowane przepisy mają na celu dostosowanie uregulowań polskich implementacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 115/1; dalej: "Dyrektywa").

Niniejsza nowelizacja Ustawy o Broni i Amunicji ma na celu:

1. Poprawę bezpieczeństwa Państwa poprzez systemowe zaadresowanie praw i obowiązków żołnierzy oraz organizacji proobronnych i jej członków,
2. Likwidację niespójności prawnych,
3. Dostosowanie prawodawstwa do wymogów wynikających z regulacji unijnych.

Informacje o przyczynach i potrzebie wprowadzenia rozwiązań planowanych w projekcie:

Prowadzenie prac nad projektem wynika z konieczności implementacji do prawa krajowego prawa przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2021/555 w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni.

Istota rozwiązań ujętych w projekcie:

Istotą projektu jest dostosowanie siatki pojęciowej ustawy o broni i amunicji oraz kategorii broni do wymogów implementowanej Dyrektywy oraz terminologii stosowanej w ustawie o broni i amunicji. Następuje więc odejście od celów posiadania na rzecz trzech stopni pozwoleń na broń, w których możliwość posiadania broni poszczególnych kategorii wynika z Dyrektywy.

Zakłada się wprowadzenie odwołania do wynikającego z Dyrektywy podziału broni i amunicji na kategorie A, B i C, gdzie kategoria A to broń szczególnie niebezpieczna. Zgodnie z wymogami Dyrektywy, w odniesieniu do najniebezpieczniejszych rodzajów broni palnej, przewiduje się przyjęcie przepisów ograniczających posiadanie i nabywanie tej broni, przy uwzględnieniu przewidzianych w art. 9 ust. 2-3 Dyrektywy wyjątków, dotyczących m.in. obrony narodowej, edukacji, celów badawczych oraz historycznych i kulturowych (tj. kolekcjonerstwa, muzealnictwa, filmu i teatru). Część z rodzajów broni zawartej w tym katalogu już obecnie jest niedozwolona (np. broń samoczynna, potocznie zwana „bronią maszynową”), jednocześnie dodatkowe restrykcje (tj. zakaz posiadania) obejmują: broń palną samoczynną przerobioną na samopowtarzalną (możliwość oddania kolejnych strzałów, bez konieczności jej przeładowywania), samopowtarzalną broń palną pozwalającą na wystrzelenie większej liczby naboju bez przeładowania (szczegółowe warunki określone są w załączniku do Dyrektywy), samopowtarzalną długą broń palną ze składaną kolbą i każdą broń palną z kategorii A przerobioną np. do strzelania ślepych nabojami czy na broń gazową. Zakaz, jak dotychczas, nie dotyczyłby świadectw broni na okaziciela, wydawanych przedsiębiorcom działającym w zakresie usług ochrony osób i mienia (tak jak ma to już obecnie miejsce w przypadku broni samoczynnej). Ponadto, w celu realizacji wyżej wymienionego katalogu wyjątków z art. 9 ust. 2 Dyrektywy do ustawy wprowadzony została wprowadzona specjalna, zawodowa kategoria pozwoleń na broń, tj. pozwolenie III stopnia, wydawane w szczególnie uzasadnionych przypadkach profesjonalistom z branży cywilnej, pracującym z bronią oraz żołnierzom. Możliwość uzyskania pozwolenia III stopnia obwarowana została daleko idącymi wymaganiami co do wiedzy, kompetencji, doświadczenia oraz w przypadku żołnierzy stażu służby.

Natomiast jako warunki dla uzyskania pozwolenia w przypadku strzelectwa sportowego proponuje się przyjąć - posiadanie dokumentu potwierdzającego kwalifikacje, wydanego przez polski związek sportowy właściwy w sprawie sportów strzeleckich, a także aktywne uczestnictwo w przygotowaniach do zawodów, członkostwo w klubie strzeleckim i konieczność wykorzystania broni podkategorii A6 i A7 w danej dyscyplinie sportowej lub treningach strzeleckich. Możliwość zastosowania takiego wyłączenia dla strzelców sportowych została przewidziana w art. 9 ust. 6 Dyrektywy, gdzie również wskazano minimalne, konieczne do spełnienia wymogi. Kategoria ta odpowiada pozwoleniu II stopnia.

Natomiast w odniesieniu do organizacji proobronnych zakłada się wprowadzenie możliwości uzyskania przez nie świadectwa broni na broń szczególnie niebezpieczną, w tym kategorii A.

Wyłączenie takie jest możliwe na mocy art. 6 ust. 2 Dyrektywy, która pozwala na wydawanie pozwoleń na broń kategorii A w celach m.in. obrony narodowej, w „indywidualnych, wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach”. Zakładane rozwiązanie przewiduje, że świadectwo broni kat. A będzie mogło być wydane tylko stowarzyszeniom, o których mowa w art. 45 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach, a które uzgadniają zakres swojej działalności odpowiednio z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych lub mają podpisaną umowę o współpracy z MON. Świadectwo takie będzie mogło być wydawane tylko w celu szkolenia i realizacji ćwiczeń strzeleckich w ramach porozumienia z ww. organami w sprawie realizacji szkoleń proobronnych. Rozwiązanie powyższe uzupełnione zostanie o określenie zasad dopuszczenia do posiadania takiej broni dla członków organizacji proobronnych oraz zasad cofania dopuszczenia w przypadku zakończenia członkostwa w takiej organizacji.

Zmierzając do dostosowania ustawy o broni i amunicji do regulacji zawartych w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, proponuje się zmianę roku produkcji broni palnej rozdzielnego ładowania przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego (tzw. broń czarnoprochowa), dla którego broń starsza niż wskazany rok nie wymaga pozwolenia (jako broń zabytkowa), z obecnego 1885 r. na 1900 r., co stanowi poszerzenie uprawnień do posiadania broni czarnoprochowej bez pozwolenia.

Dyrektywa przewiduje również zakaz nabywania (z wyjątkiem posiadaczy pozwolenia na broń kategorii A) oraz zakaz posiadania wraz z bronią mechanizmów ładujących do samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu, które mogą pomieścić ponad 20 nabojów lub ponad 10 nabojów w przypadku długiej broni palnej. Obecnie w polskim prawie takie mechanizmy nie są objęte regulacjami w zakresie posiadania i obrotu, więc Dyrektywa wymusza w tym obszarze dodatkowe restrykcje. Przygotowana propozycja zakłada, że pozwolenie na broń (kategorii B) cofa się osobie, która wykorzystuje broń z dołączonym mechanizmem ładującym tego typu, w zgodzie z zapisami Dyrektywy.

Niezbędne jest także dodanie obowiązku informowania właściwego organu Policji o adresie przechowywania broni oraz o zmianie tego adresu w ciągu 14 dni – co wynika z przyjętego w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu

wojskowym lub policyjnym sposobu implementacji Dyrektywy w zakresie Systemu Rejestracji Broni.

Zawarte w projekcie przepisy przejściowe zakładają zachowanie ważności pozwoleń na broń wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów.

II. Szczegółowe założenia

W art. 3 w pkt 1 w stosunku do obecnie obowiązującego brzmienia proponuje się wykreślenie wyrazów „funkcjonariuszy oddelegowanych do Biura Nadzoru Wewnętrznego”. Zmiana ta podyktowana jest faktem, iż Biuro Nadzoru Wewnętrznego nie posiada odrębnych przepisów dot. noszenia broni, a z uwagi, że są tam pracownicy oddelegowani z innych formacji to brak jest ratio legis obecnej regulacji. W celu wykonania zobowiązań prawnych Rzeczypospolitej Polskiej względem Rady Europy proponuje się dodanie pkt 5, wskazującego, że przepisów ustawy nie stosuje się do broni i amunicji, stanowiących uzbrojenie zagranicznych funkcjonariuszy służb policyjnych państw obcych, wwożonej i przewożonej przez terytorium Polski w związku z realizacją wspólnych ćwiczeń i szkoleń lub biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w decyzji Rady 2008/615/WSAiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej.

W art. 7 wprowadzono nowy słownik pojęciowy, a także celem zachowania spójności ujednolicono terminologię z Ustawą z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 268 z późn. zm.).

Wobec uchylecia art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4 zakłada się uchylenie art. 9 ust. 3 obecnie obowiązującej Ustawy. Wskazać należy, że przedmioty wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4 nie są bronią w rozumieniu Dyrektywy, stąd też dostęp do nich nie powinien być regulowany ustawowo.

W art. 10a zawarto szereg zmian. Najistotniejszą z nich jest wprowadzenie w ust. 1 kategorii broni A, B i C oraz w ust. 2 pozwoleń I, II oraz III stopnia. Zmiana ta stanowi odejście od dotychczasowego podziału broni ze względu na cel jej posiadania, co z kolei wynika z wymogów Dyrektywy. Nowy podział broni opiera się na jej charakterystyce technicznej i daje możliwość wprowadzenia gradacji pozwoleń ze względu na posiadane doświadczenie oraz

poziom wiedzy i umiejętności obywatela. Proponowany system cechuje się znacznie większą przejrzystością i pozwala na skrócenie czasu potrzebnego na wydanie decyzji administracyjnej przez właściwy organ. Ponadto w pozwoleniach I oraz II ograniczeniu uległ poziom uznaniowości organu nadzorującego, tj. Policji. W ust. 4 i 5 rozszerzony został zbiór powodów posiadania broni uważanych za uzasadnione. Następną proponowaną zmianą jest umożliwienie ubiegania się o pozwolenie aktualnym i byłym żołnierzom oraz funkcjonariuszom służb mundurowych a także osobom znajdującym się w rezerwie aktywnej. Zamierzonym skutkiem tej regulacji jest podniesie potencjału obronnego państwa poprzez wytworzenie zachęty do wstępowania w szeregi Sił Zbrojnych RP a w szczególności do nowoutworzonej rezerwy aktywnej. Ponadto, umożliwi to implementację wyłączenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 Dyrektywy.

Uchylenie art. 10b ma na celu dostosowanie przepisu do regulacji zawartej w art. 9 ust. 6 Dyrektywy przy jednoczesnym przesunięciu przesłanki dotyczącej uprawiania sportów o charakterze strzeleckim do art. 10 ust. 4.

Zmiana zawarta w art. 11 pkt 2 i dodanie pkt 2a ma na celu uspoźnienie definicji, zaś zmiana w pkt 2a ww. przepisu zakłada zapewnienie możliwości szkolenia organizacjom proobronnym poprzez wyłączenie obowiązku posiadania pozwolenia na broń w przypadku dysponowania bronią do celów obrony narodowej w ramach szkolenia organizowanego przez stowarzyszenie mające uzgodniony statut z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi, w tym używania tej broni wyłącznie w zakresie wykorzystania amunicji ślepej, o ile o terminie i miejscu szkolenia został zawiadomiony z co najmniej 48-godzinnym wyprzedzeniem właściwy miejscowo Komendant Wojewódzki Policji. Zmiana pkt 10 w art. 11 oraz dodanie pkt 12 mają na celu dostosowanie ustawy o broni i amunicji do regulacji zawartych w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Nowe brzmienie art. 12 zakłada, że w przypadku wydawania decyzji administracyjnej o pozwoleniu na broń, zniesiona zostanie możliwość limitowania sztuk w ramach tejże decyzji..

Zmiany w art. 13 zakładają doprecyzowanie obecnie obowiązujących przepisów, które mówią jedynie o 5 dniach na zarejestrowanie broni przez nabywcę i dodanie sformułowania "roboczych" oraz wydłużenia okresu rejestracji z 5 do 7 dni. Obecnie obowiązujące przepisy

ograniczają czas na rejestrację ww. broni w przypadku jej nabycia przykładowo w czwartek czy piątek.

Art. 14 stanowi racjonalizację przepisów i ograniczenie ilości dokumentów wymaganych do nabycia amunicji. Zgodnie z projektowanym przepisem amunicję w odniesieniu do broni zabytkowej będzie można nabyć na podstawie Europejskiej Karty Broni.

W art. 15 ust. 1 w pkt 6 doprecyzowuje się treść przepisów. W ust. 2 zawarto odniesienie do wcześniejszych przepisów oraz do art. 9 ust. 6 Dyrektywy. Zmiany w ust. 6 oraz 8 stanowią konsekwencję uchylecia ust. 4 niniejszego przepisu.

Zmiana art. 15a ma na celu uszczegółowienie przepisu z uwagi na uchylene art. 15 ust. 4, a także zwolnienie osób posiadających pozwolenie na broń z wymogu poddania się badaniom lekarskim oraz psychologicznym.

Art. 16 ma na celu doprecyzowanie przepisów dot. przeprowadzania egzaminów przed wydaniem pozwolenia na broń. W art. 17 wprowadza dodatkową, wymaganą przez Dyrektywę sankcję za nieuprawnione wykorzystywanie mechanizmów ładujących, jednocześnie wprowadzając wyłączenie jej stosowania w okolicznościach wyjątkowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 Dyrektywy oraz w pkt. 24 jej preambuły.

Zmiana zawarta w art. 18 ma na celu uspojnienie przepisów z wcześniejszymi przepisami i ustawą o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

W art. 19 w ust. 1 proponuje się rozszerzenie katalogu osób którym Żandarmeria Wojskowa może za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni, a także dostosowuje się do proponowanych zmian przypadki w razie których ujawnienia może zostać odebrana. Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu uprawnienie to będzie przysługiwało Żandarmerii Wojskowej także w przypadku żołnierzy Terytorialnej Służby Wojskowej. Ponadto proponuje się zmianę brzmienia ust. 1a zgodnie z którym, na wniosek sądu, a w postępowaniu przygotowawczym na wniosek prokuratora, będzie można za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami, przeciwko której toczy się postępowanie karne o przestępstwa określone w art. 15 ust. 1 pkt 6.

Nowe brzmienie art. 21 wynika ze zmiany celów posiadania broni na stopnie pozwoleń i kategorii broni A, B, C.

Art. 27 ust. 8 pkt 1 wprowadza nowy wykaz celem ujawnienia danych, które aktualnie są niedostępne, zaś pkt 2 ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących prowadzenia w celach statystycznych przez Komendantów Wojewódzkich Policji wykazu przestępstw i wykroczeń popełnianej przy użyciu broni zarejestrowanej na podstawie EKB.

Zmiany w art. 29, 30 oraz 39 mają na celu dostosowanie obecnych regulacji do projektowanych przepisów i rodzajów pozwoleń na broń oraz ich ujednolicenia z ustawą z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2022 r. poz. 655).

Nowe brzmienie art. 31 wynika ze zmiany celów posiadania broni na stopnie pozwoleń i konieczność wydania nowych legitymacji posiadacza broni.

Art. 32 Precyzuje i racjonalizuje zasady przechowywania, noszenia oraz przenoszenia broni palnej, które do tej pory w sposób szczegółowy regulowało rozporządzenie Ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Zmiana art. 33 projektu ustawy ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących noszenia broni.

Art. 45, 46, 47 dotyczą nowego kształtu regulaminu bezpiecznego funkcjonowania strzelnic, a także doprecyzowują przepisy celem zapewnienia zgodności z ustawą o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2418, ze zm.).

Zgodnie z projektowanym art. 48 wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic będzie określał Minister właściwy do spraw ochrony środowiska.

Zmiana w art. 51 jest konsekwencją uchylecia art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o broni i amunicji, a także dookreśla karalność w przypadku użycia broni i amunicji zdolnej do rażenia celów na odległość.